

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
1.Bf.425/2013/9.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év február hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A hivatali visszaélés büntette miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 14.B.693/2013/8. számú ítéletét I. r. vádlottal szemben megváltoztatja, és vele szemben 150 (százötven) napi tétel pénzbüntetést szab ki.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 (ezer) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott 150.000 (százötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként egy nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

I. r. vádlottat a Fővárosi Törvényszék 2013. év szeptember hó 10. napján kelt 14.B.693/2013/8. számú ítéletével bűnösnek mondta ki 2 rendbeli hivatali visszaélés büntetében [Btk. 225. §], ezért őt 2 évi időtartamra próbára bocsátotta. Kötelezte I. r. vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélettel szemben az ügyész büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést, míg I. r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette. II. r. vádlottal szemben az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1008/2013/1. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A vádlottak és a tanú figyelmeztetése szabályszerű volt, az iratok ismertetése felolvasással megtörtént. Az ügy elbírálásához szükséges és lehetséges bizonyítékokat feltárta, és azokat a logika szabályai szerint értékelte. Indokolási kötelezettségének eleget tett, az elsőfokú bíróság és okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, cselekményüket az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

Ugyanakkor tévedett, amikor I. r. vádlottal szemben büntetés kiszabása helyett intézkedést alkalmazott, az I. r. vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a bűnösségét, csupán az utolsó tárgyaláson ismerte el azt, így a beismerés enyhítő körülményként csekély mértékben vehető figyelembe. A büntetlen előélet mellőzendő az enyhítő körülmények köréből, mert az alkalmazási feltétel volt.

Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítélet az elsőfokú ítéletet I. r. vádlott vonatkozásában változtassa meg, vele szemben börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabjon ki, melynek végrehajtását próbaidőre függessze fel. Egyebekben az ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az ellenkérelemben foglaltakat változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása I. r. vádlottal szemben megtorló jellegű büntetés lenne, rámutatott, hogy e körben nem következetes a vádhatóság, hiszen az elsőfokú eljárásban az ügyész perbeszédében pénzbüntetés kiszabását indítványozta. A védő álláspontja szerint a cselekmény társadalomra veszélyességgel nem rendelkezett, így elegendő az intézkedés alkalmazása, büntetés kiszabásával I. r. vádlott elveszítené az állását is, ami nyilvánvalóan nem lehet cél az eljárás során. Mindezek alapján az időmúlásra is figyelemmel, az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

I. r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy megbánta a bűncselekmény elkövetését, méltányos elbírálást kért.

A Fővárosi Ítéletbizottság az ügyészi perorvoslat alapján eljárva, a Be. 348. § (1) bekezdés alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást - a Be. 349. § (1) bekezdésére figyelemmel - felülbíráta.

Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségét megfelelően teljesítette. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről megfelelően számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékot, mely részében és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valósnak. Az ítélet indokolása, pedig mindenre kiterjedő, logikailag kifogástalan és meggyőző.

Az ítéltábla nem osztotta a Fellebbviteli Főügyészség álláspontját I. r. vádlott beismerő vallomásaival kapcsolatban. Tény, hogy I. r. vádlott csak az eljárás későbbi szakaszában tett beismerő vallomást, azonban ez nem jelenti azt, hogy ez más szempont alapján bírálendő el, mintha az eljárás kezdetén tette volna ugyanezt. A Be. 118. § (2) bekezdése értelmében a terhelti beismerés esetén, eltérő törvényi rendelkezés hiányában az egyéb bizonyítékokat is be kell szerezni, amely a bizonyítási eljárás teljes körű lefolytatását jelenti. A terhelt maga választhatja meg az eljárás során milyen módon védekezik, ebben csak a büntető eljárási törvényben rögzített előírások kötik. A beismerő vallomásnak a szabad bizonyítási eljárás rendszerében nincs kiemelt jelentősége, csak az enyhítő körülmények és ezzel együttesen a büntetés kiszabása körében értékelhető.

Az elsőfokú bíróság eljárása során megállapított ítéleti tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hibákból és hiányosságoktól.

A bizonyítékok értékelését illetően megállapította az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság kellően megindokolta, hogy melyik bizonyítékot és miért fogadott el, melyeket és milyen okból vetett el.

A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban, törvényesen járt el, a tényállás megállapítása során. Az I. r. vádlott terhére megállapított tényállás szerint I. r. vádlott kizárólag II. r. vádlott felhívására az általa megadottak szerint járt el, amikor munkahelyén olyan adatokat szerzett meg, amelyekhez munkaköréből adódóan jogszerűen nem juthatott volna hozzá és ezen adatokat kiszolgáltatta II. r. vádlottnak, akit ezzel jogtalan előnyhöz juttatott. Az információk a vámigazgatással, büntető eljárással kapcsolatos olyan adatok, amelyhez jogszerűen az adott helyzetben II. r. vádlott nem férhetett hozzá.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést I. r. vádlott bűnösségére és a cselekmények törvényi minősítése is helyes.

Ugyanakkor helytelenül járt el, amikor I. r. vádlottal szemben büntetés kiszabása helyett intézkedésként próbára bocsátást alkalmazott.

A próbára bocsátás alkalmazásának előfeltétele az elsőfokú elbírálás idején hatályos Btk. szerint, hogy a büntetés célja a terhelttel szemben büntetés kiszabása nélkül is elérhető legyen.

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket helyesen sorolta fel, azonban e körülmények figyelembe vételével is eltúlzottan enyhe az I. r. vádlott próbára bocsátása. Az I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények társadalomra veszélyessége alapján csupán a bűnösségi körülmények teszik alkalmazhatóvá a Btk. 87. § (2) bekezdés e) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazását.

Ennek megfelelően az ítélőtábla az ügyészi indítványnak helyt adva - a Btk. 2. §-a alapján az elkövetéskori jogszabály alapján - a Btk. 87. § (2) bekezdés e) pontja alkalmazásával a Btk. 51. § és 52. §-a szerint szabott ki I. r. vádlottal szemben pénzbüntetést, amely mértékének megállapítása során figyelemmel volt a II. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetésre is, a belső arányosság fenntartása érdekében.

A bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés törvényes.

A Fővárosi Ítélőtábla Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, míg az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2014. év február hó 20. napján

. Rédei Géza s.k.. Vincze Piroska s.k.. Bartkó Levente s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 14.B.693/2013/8.számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.425/2013/9. számú ítéletben foglalt változtatással a mai napon jogerős és I. r. vádlott tekintetében végrehajtható!

Budapest, 2014. év február hó 20. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Faragó Erika
bírószági ügyintéző